

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olser, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgaver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
 Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 326   Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
 Forretningsann. 8   -   -   -   6 Ø.   **Fredag den 18. Maj**   Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar.   1934

Biernes Foraarsudvikling.

Af Arkitekt Chr. V. Christensen, Maribo.

—0—
 III

For at faa kraftige Bitolk er det en Hovedbetingelse, at de er sunde. Det er af afgørende Betydning at holde dem fri for Sygdomme. Bipest, Bugløb og Møl er Biernes mest alm. og værste Fjender.

Lolland-Falster er erklæret smittet af Bipest, og hvert Aar viser Pesten sig forskellige Steder, ingen kan derfor vide sig sikker. I de sidste 2 Aar er der konstateret „amerikansk Bipest“ bl. a. i Bursø, Bandholm og Hunseby; det maa derfor paa det instændigste tilraades Biavlere at være paa Post over for denne snigende Sygdom, der fuldstændig ødelægger de angrebne Familier og smitter alle i lang Omkreds. I Maj Maaned bør alle Biavlere underkaste sine Bier et grundigt Eftersyn, saa han er aldeles sikker paa, om de er sunde eller syge

Bipesten angriber ikke de fuldt udviklede Individuer; men Larverne og Pupperne i Cellerne. Der er to Slags Bipest, „Den aabne Bipest“, der ogsaa kaldes „sur Yngel“ eller „Larvepest“ og „amerikansk Bipest“ eller „Nymfepest“.

Aaben Bipest angriber kun Larverne, og er kendelig paa, at Larverne dør, hvorved de synker sammen og kommer til at ligge uregelmæssigt i Cellerne, de bliver graalige (den sunde Larve er smuk, lys perlemorsfarvet) og til sidst til en raaden Klat paa Bunden af Cellen.

Det kan være meget vanskeligt for en mindreøvet Biavler at konstatere denne Sygdom paa et tidligt Stadium, idet Bierne fjerner Larver, saa snart de er døde, hvorfor der meget ofte kun er faa døde Larver i Cellerne. Hvis man stikker en lille Pind f. Eks. en Tændstik ind i den døde Larve og trækker den ud, er Larven, i Modsætning til „amerikansk Bipest“, ikke klæbrig og følger ikke med Pinden ud i Traade. Da Bierne fjerner de døde Larver og renser Cellerne, vil Dronningen atter lægge Æg i disse Celler, derved vil en saadan angrebet Yngeltavle faa Æg og Larver paa alle Udviklingstrin blandet med forseglede Yngel, og Tavlen faar et uregelmæssigt og huller Udseende. Træffer man en saadan Yngeltavle hos et Bifolk, kan man være sikker paa, at der i hvert Fald er noget i Vejen med den. En god Dronning belægger nemlig Tavlerne med Æg Celle ved Celle, og en Yngeltavle i et sundt Bifolk, med en god Dronning vil derfor have samlet, forseglede Yngel og Larver i nogenlunde samme Størrelse, ligeledes samlet Celle ved Celle,

Den „amerikanske Bipest“ er endnu værre, idet den angriber Larverne paa alle Udviklingstrin, og ogsaa Pupperne i de forseglede Celler. Det mest kritiske Stadium er „Nymfestadiet“, paa det Tidspunkt, hvor Cellerne bliver forseglede. Ved denne Sygdom synker den døde Larve sammen paa Bunden af Cellen til en brunlig, ildelugtende Klat; men stikker man her en Pind i den døde Larve, drejer den lidt rundt og trækker den ud, vil det vise sig, at Larven er klæbrig og følger med Pinden ud i lange Traade. Da Bierne ikke kan fjærne alle de døde Larver fra Cellerne paa Grund af deres klæbrige Sejghed, vil disse gaa helt i Forraadelse, og til

der har kyndige Tilsynsmænd rundt om i Landet, og da Tilsynsarbejdet er statsunderstøttet, vil det ikke betyde noget økonomisk Offer for Biavleren at tilkalde Tilsynsmanden; tværtimod kan Bierne reddes for at uddø. Er der noget, man er i Tvivl om, vil det sikkert ikke være vanskeligt at faa alle de Oplysninger, man ønsker, blot man gaar til den nærmeste interesserede Biavler og fortæller, at der er døde Larver hos ens Bier, og det bør man i paakommende Tilfælde gøre.

Det kan ikke nytte, at slaa sig til Rø med, at Bierne selv kan ordne denne Sygdom, det kan de ikke; gøres der ikke noget for at faa udryddet Sygdommen, vil den

der. Kendetegnet for Bugløb er, at de døde Bier er slimede og tilsnavsede, og Tavlerne er sorte og snavsede paa Cellekanterne. Saadanne Tavler bør kasseres, da de er smittefarlige.

Onkels Penge.

—0—
 Fortsat fra forr. Nr.
 Ved Hjemkomsten blev han en Smule overrasket ved at finde Ellens Onkel siddende og vente paa ham. Andreas Bang var just ikke en Person, som umiddelbart vakte ens Sympati og det usympatiske Indtryk mildnedes ingenlunde af hans Klædedragt, der — i Betragtning af, at han var Millionær —

— Det var jeg vis paa, De vilde gøre, naar de havde set min Check. Det var derfor, jeg sendte den!

Ellens Onkel lo igen ubehageligt.
 — Tja, Hr. Bang, som Forretningsmand ansaa jeg dette for at være den bedste Udvej.

Hr. Bang afbrød ham:
 — Bevares, De behøver ikke sige mere. Jeg forstaaer Deres Følelser. Jeg har længe forstaaet dem. De gifter Dem med Andreas Bangs Penge og ikke med hans Niece. Men nu skal jeg sige Dem min Mening, min gode Ivar Holm — De er en tarvelig Lykkejæger og det vil blive mig en sand Fornøjelse inden en Time er gaaet at faa Lejlighed til at lykønske min Niece til, at hun er blevet en Fyr som Dem kvit!

Ivar Holm lo — en god, hjertelig og ærlig Latter.

— Le ikke, Ivar Holm, sagde den gamle Mand. Hør — jeg vil betro Dem noget!

Han rejste sig og gik helt hen til Ivar.

— Jeg har i Sinde at give min Niece tre Hundrede Tusind Kroner den Dag, hun gifter sig med en Mand, som vil have hende, bare hende — fordi hun — hun — den gamle Mands Stemme skælvede — er den prægtigste Pige i Verden.

Ivar Holm betragtede et Øjeblik den gamle Mand med fast Blik. Ellens Onkel besvarede hans Blik, men sagde ikke mere.

Ivar lagde Haanden let paa den gamle Hr. Bangs Skulder.

— Tro mig, naar jeg siger det, Hr. Bang, en saadan Mand kommer aldrig til at behøve Deres Penge, erklærede han.

Den gamle Mand rystede Haanden af sin Skulder og forlod uden et Ord Værelset.

Dagen efter modtog Ivar et Brev fra Ellens Onkel. Det var kort og gik lige til Sagen.

— Jeg har truffet min Niece, skrev han. Den Dag hun gifter sig med Dem, giver jeg hende tre Hundrede Tusind. „A. B.“

Da Ivar Holm viste Ellen Brevet, stod hun tavs et Øjeblik. Saa sagde hun pludselig.

— Vi kunde have undværet dem men — men —

— Men?

— Ikke hinanden! hviskede hun.

Hovedstadens Tivoli har nu aabnet sine Porte og dermed er den 91. Sæson gaaet ind. Vi bringer ovenfor et Billede fra den gamle, smukke Have. Det er et Parti fra Søen, hvor man har opført et helt Fiskerleje, der ses i Baggrunden.

sidst tørre ind til en sort Masse paa Bunden af den nederste Del af Cellerne.

Cellelaagene over de døde Pupper bliver mørke og indadbuende, og Pupperne vil hurtigt gaa i Forraadelse og Gæring, og derved sprænge en Del af Cellelaagene, hvorved der fremkommer uregelmæssige Huller i Laagene. Denne Sygdom udvikler tillige en modbydelig Lugt i Stedet, noget i Retning af raadden Snedkerlim.

Bipesten er Biernes værste Fjende, og en pestangreben Bifamilie vil uvægerlig gaa til Grunde, hvis ikke Biavleren griber ind. Da Bipesten tillige er meget smitsom, er det enhver Biavlens uafviselige Pligt, saa snart han har den mindste Anelse om, at hans Bier er angrebet, at sørge for at faa Bierne behandlet, og det er da ogsaa ved Lov og under Bødeansvar paabudt, at Bipest skal anmeldes og behandles. Anmeldelsen sker til „den af Landbrugsministeren anerkendte Fællesledelse for Biavlerforeninger her i Landet“, som er „Danmarks Biavlerforening“,

brede sig, ikke alene til alle Familierne i Bigaarden, men ogsaa i hele Oplandet, og Biavlens derved fuldstændig ødelægges paa hele Egnen.

Voksmølet kan ogsaa i høj Grad skade Bierne, idet dets Larver udklægges og lever i Tavlerne, og deres mest eftertragtede Næring er Cellelaagene over Yngelen. Men det er lettere at bekæmpe end Bipesten. Ved en regelmæssig Fornyelse af Tavlerne i Yngellejet, mindst hver tredje Aar, og ved at kassere alle Tavler, man mener, der er angrebet, vil det vanskeligt kunne tage Overhaand. Ved at holde Tavlerne op for Lyset, ses Møllarvens Gange tydeligt inde i Tavlen. Men faar Bierne Lov at beholde de gamle Tavler i Aarevis, vil de som Regel før eller senere blive ødelagt af Møl.

Bugløb kan fuldstændig ødelægge Bierne om Vinteren, naar de ikke kan komme ud til Rensning. Den opstaar bl. a. ved for sen Efteraarsfodring, Forstyrrelser om Vinteren, daarligt Foder og naar Bierne er anbragt i daarlige Sta-

baade var lurvet og skødesløs.

— Jeg formoder, De føler Dem forbausset over at se mig her? sagde han med et Smil.

Han afskyede Juristen og gjorde sig ingen Umage for at skjule denne Kendsgerning.

— Aa nej — hvorfor det? I dette Værelse træffer jeg saa mange Slags underlige Personer, svarede Ivar Holm ligegyldigt.

Ellens Onkel fnøs og udstødte en knirkende Latter.

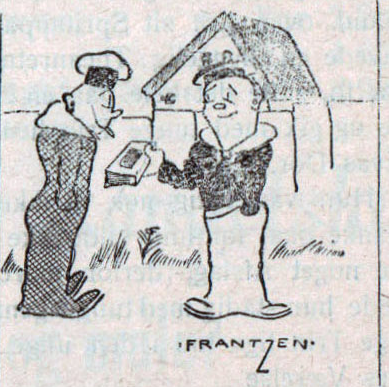
— Jeg har sendt min Niece en Anvisning paa to Hundrede Kroner. Jeg har altid sagt, at jeg vilde give hende noget i Bryllupsgave.

Ivar stoppede sin Pibe, tændte den og dampede en lille Stund kraftigt løs, saa stillede han sig med den ene Skulder støttet mod Væggen og betragtede forskende sin Gæst.

— Jeg kommer lige fra Deres Niece, sagde han saa.

— Og har set min Check, klukkede Bang.

— Og har set Deres Check, ja, og jeg gav Deres Niece et lille Vink om det kloge i, at vi ikke gifter os.

— Ka' du begribe, hvordan de har haaret sig ad med at trykke den her Bog, den er ikke engang skaaret op!

Et Memento.

—0—

„Hør“, sagde Frøken Risting og fangede Eva i Korridoren ud for begges Værelser, „hvorfør har De ikke været inde hos mig til The i de sidste Dage?“ Hun kneb den unge Pige lidt i Øret. „De skulde skamme Dem, skulde De!“

„Jeg har haft saa travlt“, svarede Eva og prøvede paa at le rigtig frimodigt.

Den ældre Dame ruskede hende i Skuldrene.

„De er et rigtigt Afskum, at De véd det! Maa jeg spørge, hvad har De gjort med det pæne unge Menneske, som fulgte Dem fra Kontoret? — De har vel ikke givet ham en Kurv?“

Eva slog med Nakken.
„Man kan vel ikke gifte sig med alle „pæne“ unge Mennesker, svarede hun kæphøjt og vrængede paa „pæne“.

Frk. Risting lo.
„Uh, hvor De er væmmelig — og forkælet — og vigtig. De trænger rigtignok til at nogen skulde tage Dem ved Vingebenet og baske Dem lidt, det véd Gud, De gør. — Og nu vil De ikke engang hjem i Julen. Hvad tror De, Deres Forældre siger til det?“

„Jeg er ligeglad!“ sagde Eva trodsigt.

Frøken Risting slap hende.

„Væmmelige Unge“, sagde hun smilende og gik ind til sig selv. Eva gik ogsaa ind til sig selv. Og der smed hun sig paa sin Sovesofa og gav sig — ikke, som man efter Udtrykket i hendes Ansigt skulde tro til at le trodsigt og triumferende, men til rigtig hjerteligt at tudbrøle.

Frk. Risting, der var ved at lægge nyvasket Tøj i sin Kommode, hørte Lyden og rejste sig for sin store Korpulens lidt besværligt.

Naa saa lille Eva græd!
Hun fik et bekymret Udtryk i Ansigtet, Frøken Risting, for hun holdt meget af Eva, og de to havde trods den store Aldersforskel tit haft det godt sammen.

Hvorfor havde Pigebarner ogsaa faaet det forrykte Indfald at blive i Pensionatet i Julen i Stedet for at tage hjem til sit rare gode Hjem paa Landet, og hvorfor havde hun pludseligt opgivet den pæne unge Mand, som — —

Frøken Risting satte sig paa sin Sofa og lagde Albuerne paa Bordet og støttede Hovedet i Hænderne.

Maaske gik hendes Tanker tilbage til Fortiden — maaske huskede hun et andet hvorfor, der havde præget hendes Liv og gjort det mere ensomt end det oprindeligt havde set ud til, at det skulde blive. Maaske drømte hun en Drøm, der havde været nær ved at blive Virkelighed, og som aldrig var glemmt — —

Frøken Risting lyttede halvt ubevidst til Graaden fra Evas Værelse. Den var ikke længer høj og ubehersket. Den var gaaet over i smaa hulkende Støn, og tilsidst tav den helt.

Da rejste hun sig resolut, satte Vand over paa sit Spritapparat, lavede en hyggelig Theanretning for to, satte det hele paa en Bakse og gik med tunge Trin hen til Evas Dør.

Hun var listig nok til ikke at banke paa, for hun vilde ikke have noget Afslag, derfor marcherede hun stadig med tunge gemytlige Trin lige ind i den unge Piges Værelse.

„Naar Muhamed ikke vil komme til Bjerget, saa maa Bjerget komme til Muhamed“, sagde hun muntert. „Værsgod min søde

Pige, her er The! — Naa, De har nok faaet en ordentlig Skraber; jo, nægt det ikke — Deres Øjne er helt røde af Søvn! — Nej, blev bare liggende; saa skal De se — værsgod her sætter jeg Marmeladen og Kiksene og Koppen paa det lille Bord, saa sætter jeg mig selv i Gyngestolen ved Vinduet. Ah! nu skal vi to have det godt!“

Eva, som først havde været skamfuld over sine svulne Øjne og sit forgrædte Udseende, blev ganske lettet ved Tanken om, at hendes gamle Veninde troede, det var Søvn. Hun var ogsaa glad for at Frøken Risting satte sig ved Vinduet og ikke lige overfor hende.

„Synes De, Theen er god, som den er — — eller vil De have mere Vand i?“ spurgte Frøken Risting med sin høje glade Stemme, „naa, det glæder mig. — Véd De, hvad jeg har tænkt paa i Dag, Eva? — Paa min Ungdom. — Ja, De synes formodentlig, at min Ungdom er forbi for hundrede Aar siden, men saa længe er det nu ikke, og jeg husker, som det var i Gaar, en Dag, hvor jeg havde gjort noget, jeg ikke skulde have gjort. — Jeg havde stødt en Ven fra mig, den eneste — eller i hvert Fald den bedste — Og slet ikke fordi jeg havde nogen Grund til det — — Ja er Kvinder nu ikke underlige, Eva? — men af bare Trods og Lunefuldhed og Forkælelse. — — Men saa pludselig blev jeg aldeles ude af mig selv af Fortvivlelse — jeg forstod, hvor urimelig jeg havde været, og jeg vilde straks gøre det godt igen. Jeg vilde bede om Forladelse, jeg maatte se ham, koste, hvad det vilde.“

Og véd De, hvad jeg saa gjorde? Jeg løb Gade op og Gade ned for at finde ham. Jeg vidste, jeg skulde se ham den næste Dag, men jeg kunde ikke vente. Jeg maatte træffe ham. Jeg gik ad de Gader han plejede at komme i, jeg følte mig gal af Angst, skønt jeg vidste, at jeg skulde se ham næste Dag. — “
Frøken Risting tog Koppen og drak et Par lydige Mundfulde af den. Saa satte hun den fra sig med Støj.
„Og ved De hvad saa —?“ sagde hun højt. — „Saa saa jeg ham aldrig mere.“
Eva rejste sig paa Albuerne hende paa Sofaen.
„Aldrig mere?“ sagde hun sagte og spændt.
„Aldrig mere“ svarede Frøken Risting bestemt, næsten lidt haardt.
Men et Øjeblik efter sagde hun med sin sædvanlig muntre Stemme:
„Og ved De hvad — hvis nogen den Dag havde sagt mig, at jeg aldrig skulde se ham mere, saa var jeg sprunget lige ud i Søen — ja det var jeg.“
Der blev en lille Pavse, saa rejste den unge Pige sig.
„Undskyld“, sagde hun og saa paa engang ulukkelig og beslutsom ud „Bliv endelig siddende — — jeg vil bare — — jeg skal bare skrive et Brev — “
Den næste Dag ved Thetid bankede Eva paa Døren ind til Frøken Ristings Værelse.
„Det er bare mig“, sagde hun stille.
Frøken Risting havde hørt hende hele Formiddagen. Hver Gang Postbudet kom, havde Eva været ved Døren, og det var godt at se, at hendes Nervøsitet havde naaet sit Højdepunkt.
„Sæt Dem ned“, sagde Frøken Risting. „De fryser jo Barn! Nu skal De faa en Kop god varm The“. Og hun gav hende et Sjal paa og gik og puslede med Thetøjet, mens hun smaasnakkede:
„Naa, har De saa ombestemt

Dem, tager De saa alligevel ikke hjem til Far og Mor, som venter Dem? For husk, det er allerede Juleaften i Morgen, og jeg kan rigtig tænke mig, at Deres Far og Mor gaar og længes efter Dem, skønt De slet ikke fortjener det“.

Eva rystede paa Hovedet.
„Nej“, sagde hun forsagt. „Jeg bliver her“.

„Godt — saa tilbringer vi to Juleaften sammen“, sagde Frøken Risting glad. „Naar jeg ikke tager Dem fra nogen andre, gør jeg mig ingen Samvittighed af at være henrykt for det. De kan tro, jeg skal gøre det hyggeligt for Dem.“

Eva smilede et lille taknemligt Smil og krøb sammen i Sofaen. Men da det ringede foer hun op og lyttede.

Frøken Risting lyttede ogsaa Men i la Skridtene fortabte sig i Retning af den fælles Dagligstue, og hun saa det skuffede og forpinte Blik i Evas Øjne, begyndte hun igen at snakke muntert op
„Vi skal have et lille Juletræ, saamænd skal vi saa. Vi skal blive Børn igen og glæde os ved kulørte Hjerter og alt muligt Dingeldangel, — — sig mig, hvad De ønsker Dem, min søde Pige — — for De er nok en væmmelig Unge — — men De skal alligevel have noget, De ønsker Dem“.

Eva havde fulgt hendes System med Thetøjet med drømmende Øjne. Hun havde ikke hørt, hvad hendes ældre Veninde havde sagt. Nu saa hun lidt sky op.
„Sig mig“, — sagde hun sagte — „ham — De ved nok — ham, De — aldrig mere saa — — var han rejst?“

Frøken Risting saa ud af Vinduet.
„Ja, han var rejst“, sagde hun. Eva fik en lille Kuldegysning og drak sin The i Tavshed.

Men netop som Frøken Risting havde fundet paa noget rigtig morsomt at sige, stak Pensionatets Pige Hovedet ind ad Døren.
„Gud, siger Frøkenen her —“ sagde hun og kom helt frem og slog Hænderne sammen — aa, der siger endda en fremme ung Herre aa venter paa Dem i Davlistuen“.

Eva sprang op.
„Paa mig“, sagde hun aandeløst. Pigen lo fornøjet.
„Jæ — d' e' ikke paa maj!“ — sagde hun og forsvandt.
Eva stirrede et Øjeblik lidt genert paa Frøken Risting.
„Ja, saa er det vel bedst, at jeg gaar derind“, sagde hun med Skyggen af et meget lykkeligt Smil i sine Øjne.

Og Frøken Risting gav hende et blidt Puf i Ryggen.
„Ja gaa“, sagde hun.
Da Eva en Timestid efter kom tilbage, sad Frøken Risting endnu foran det brugte Thetøj
Eva bøjede sig dybt over hende og sagde sagte og straalende:
„Er De meget ked af, — — at jeg alligevel ikke kommer til at være hos Dem Juleaften — ? for jeg — han — — vi — — tager ud til Far og Mor med det samme“
„De er afskyelig, lunefuld og væmmelig Unge“, svarede Frøken Risting med sin gode muntre Stemme. „Men De skal alligevel have et Kys.“

Og da hun havde givet hende det, fjædede hun til: „Gud velsigne Dem, Barn og til Lykke. — Jeg har aldrig i mit Liv været saa glad ved at tilbringe en Juleaften alene.“

Fra Uge til Uge.

—0—
Pinsen paa Bornholm.

Det tidlige Foraar har fremmet Rejselysten, og en Mængde Pinse-

rejsende fra Ind- og Udland har tegnet sig til de store Blades Fællesrejser til Bornholm. Det store Spørgsmaal for dem og for os er derfor: „Hvorledes bliver Pinsen i Aar?“

Den haardt savnede Regn er kommen, og desydlige Vinde bringer forhaabentlig atter Varmen her til, der er saaledes de bedste Udsigter for en mægtig Turistinvasion i Aar.

Strandhotellet er nu færdig med Oppudsningen og 20 nye Værelser staar, sammen med de øvrige, rede til at modtage de første Pinsegæster, der i et Antal af 250 kommer med „Heimdal“ Det er „Syd svenska Dagbladet“, der har arrangeret denne Fællesrejse. Der spises paa Dams Hotel og Selskabet tager med Turistbiler over Hasle, Johns Kapel og Hammeren til Sandvig, hvor der overnattes paa Alexandersens Hotel og Strandhotellet 2. Pinsedag tager Selskabet videre over Helligdommen, Østerlars og Almindingen.

Blanchs Hotel aabner 1. Pinsedag efter en omfattende Restauration, under hvilken der er indlagt rindende Vand og elektr. Lys i alle Værelser, — tip-top moderne. — Her skal „Berl. Tid.s“ Rejseselskab bo, ca. 100 Deltagere. „Arb. Opl. Forbund's“ Rejseselskab skal bo paa Hotel „Salene“ og „Politikens“ Rejseselskab paa „Strandslot“.

Hele Nordlandet vil i Pinsedagene vise sig i bedste Festskrud. Pinsemorgen er der Koncert i Palmehaven hvortil der er engageret Verdensfænomenerne, de 2 lystige Akrobater Paubettis og det fra i Fjor saa populære Orkester „6 Jumping Jacks“. — Paa Strandhotellet spiller Bruuns Orkester 2. Pinsedag, og „Hotel Hammershus“ faar selvfølgelig ogsaa sine store Dage

Selvfølgelig bliver der ogsaa Pinsekonzert paa „Stammershalde“, hvor den zoologiske Have stadig udøver sin magiske Tiltrækning paa Publikum. Pinsemorgen og 2. Pinsedag er der Koncert i Haven af stort Hornorkester.

Med Damperen Torsdag Morgen ankom det ventende Supplement til Zoologisk Have, nemlig en Berber Løve og en brun Landbjørn. Der var naturligvis stor Opstandelse og fra Kl 7 Morgen var en Mængde Mennesker forsamlede paa Havnen for at se Vilddyrene. Det viste sig at være 2 kraftige Dyr ca. 1½ Aar gamle.

Friskbrændt Portland Cement

er paa Lager.
Telefon 10
E. M. BECH.

PINSE!

Gør Deres Indkøb nu — Vi har det største Udvalg i

Moderne ensfarvede Slips	fra Kr. 2.75
Ensfarvede Sommerskjorter	- - 5.75
Herrehatte - moderne	- - 6.50
Slipover og Crossover	- - 4.25
Herre - Sokker i alle Mønstre	- - 0.85

HUSK!

altid bedst billigst i
NORDLANDETS HANDELSHUS

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Sporten.

Véd den private Tennis Turnering i Allinge, Søndag den 13. Maj 1934 mellem Allinge og Rønne, blev der ialt spillet 4 Kampe.

Dame Single: Frk. Jensen, Rønne, mod Frk. Petersen, Allinge 6 4 og 7—5.

Herre Single: Madsen, Rønne, mod Holm Nielsen, Allinge 7—5 og 6—3.

Herre Single: Brandt, Allinge, mod Funch, Rønne 6—2 og 6—2.

Mixed Double: Frk. Jensen & Madsen, Rønne, mod Frk. Petersen & Holm Nielsen, Allinge 6—3 og 6—2.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer og jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletojt, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøjt, Dynetøjt, Fjer, Tæpper, Trikotage og Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvling samt Salg af tørt **Brænde** i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. **Geert Hansen.**

De nye moderne Foraarssko

er hjemkommet.
Rimelige Priser.
C. Larsen, Vestergade.

Allinge Teglværk

anbefaler
Mursten, Tagsten,
Telefon 127.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Fest uden Sang er ikke nogen rigtig Fest!
En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faer De i Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Havneudvalg

ønsker Tilbud paa følgende Arbejder:

1. Levering og Opsætning af 35 Meter Vaterlister 9x9", og 38 m Slidlister af kløvet 7x7", at opsætte efter Havnefogdens Anvisning.

2. Kalkning og Tjærning af W. C. 2 Gange Kalkning af Mølehold og et Stykke Mur.

3. Tjærning af alt Træværk ved Havnen, saasom Kraner, Havneport, Taget paa Pakhus, Water Dæks- og Slidlister m. m.

4. Jernrækværket ved Havnen, Spillene, Lygtestativet, en Del Træværk, der anvises af Havnefogden, males.

5. Jernkranen bankes for Rust, vaskes og males.

Tilbud indgives inden d. 20. ds. til Borgmesterkontoret.

M. Bloch.

2 yngre Karle

kan straks faa Plads — den ene til at passe Kreaturer.

Kirkebogaard ved Allinge.

En ung, gold Gylte

i god Stand eller en Gris paa ca. 150 kg ønskes til Købs straks.

P. Munch, Blaaholtshus, Olsker.

Thuesens Dødsbo

Forskellige Møbler og Gangklæder er til Salg ved

Vognmand Jacobsen. Allinge.

En Køkkenpige

søges til 1ste Juni.

Højers Hotel.

Roelugning

kan faas paa

Pilegaard, Rø.

Skal Bilen lakeres

til Pintse, anbefales det at bruge

„DUROGLAS“

Den er det bedste, der kan faas. Føres i alle smukke Farver hos

P. C. Holm, Allinge

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.

Alm. Sparekassetilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Til Baade og Skibe

anbefales det at anvende

Sadolins Patent Bundfarve, rød og grøn.

Danox Oliefarver og Sadolins

Emaljelak, klar Baadlak,

der taaler Søvand og Sol.

Maskinglasur og Alum. Galvanfarve til Motorer o. lign.

Tørre Farver i lysægte Kvaliteter.

P. C. Holm, Allinge

Biografen.

2. Pinsedag Aften Kl. 8.

Den usynlige Front.

En kvindelig Spions eventyrlige Oplevelser i Berlin, København og London.

Fredag ingen Forestilling.

Husk at købe

Pinsesstegen

i Kaj Jensen's Slagterforr.

Alt i hjemmelavet Paalæg.

Varerne bringes overalt.

Kødet opbevares i Kølerum.

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligkiste-Lager

Ligtøj og Ligsenge

Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

Skal De i Skoven til Pinse?

saa husk venligst paa, at alt i Konserves, Sardiner, Sild m. m. kan købes hos

Telefon 10

E. M. BECH

HUSK at alt i **Malervarer, Lak-Fernis** og **Pensler** faas bedst og billigst hos

Axel Mogensen, Tejn!

Skal Bilen lakeres? —

Vi har prima BILLAK i flere Farver.

STRANDHOTELLET

2. Pinsedag Kl. 8

Koncert-Dansant

ERIK BRUN og hans Orkester.

Kl. 10 Præmie-Roulet-Dans.

Bord-Bestilling
Tlf. Sandvig 14

Erbødigt

Fr. Bidstrup.

SKANDIA Briketter

haves paa Lager og leveres gerne overalt til billigste Pris.

Telefon 10

E. M. BECH.

Finnedalen: Koncert-Dansant

Telefon Sandvig 26.

2. Pinsedag Kl. 20,

For Hoteller og Pensionater

har jeg det rigtige i **Kaffe- og Thekander**, samt Sukkersæt i Nikkel og Plet. Alle Slags Skeer og Gaffler i Sølvplet og rustfri Staal. — Solide Varer, rimelige Priser. NB. **De bedste Pudsemidler** for Sølvtøj faas hos

KONRAD HANSEN

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning v. Havnen

Tlf. 140.

Vi mødes i Palmehaven

Koncert Pinsemorgen Kl. 6-8. 10 Mands Hornorkester.

Til Pinse gaar Turen til

Bornholms Zoologiske Have!

Pinsemorgen Kl. 6—8 og 2. Pinsedag Kl. 16—18 Koncert i Haven
Nyt! Nyt! Hornorkester.

Alle skal se den store Berber-Løve og den brune Landbjørn.

Benyt Formiddagstimerne — Madkurve kan medbringes.

1. Kl. Restauration. Musik hele Dagen fra moderne Forstærkeranlæg.

Foraars- og Sommer-Nyheder

i imprægnerede og uldne Frakker er nu paa Lager i et righoldigt Udvalg.

Fikse Ungpigefrakker 19 - 23 - 35 Kr.

Imprægnerede Frakker „Aconette“ 40 - 55 Kr.

- Wesselcord og Garbircord 62-75 Kr.

Smukke Fruefrakker 45 - 59 - 73 Kr.

Stort Udvalg i moderne uldne Pjakkerte, røde, kornblaa, grønne, fraise.

Lyse Sommer-Regnfrakker fra 8,50.

Silke-Regnfrakker i smukke Farver 17,50.

Pigefrakker i alle Størrelser. Ca. 15 Stk. Ungpigefrakker fra tidligere Sæson 90-95-100-105 cm lange udsælges for 8 - 10 - 12 Kr.

Magasin du Nord's Uds.

ved Victor Planck, Allinge.

Proper og behageligt Sommerbrændsel

er aflange Skandia-Brunkulsbriketter og runde Antracite Ægbriketter

Disse sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Mange gode tørre **BRÆDDER** sælges!

Heriblandt store Partier tørre, solide Brædder, som sælges til samme Pris, som Udskudsbrædder koster.

Særdeles smukke, russiske **FINERPLADER** i 4 og 5 mm Tykkelse samt **MASONITEPLADER**, blød, halvhaard og haard Kvaitet, til at dække fugtige Vægge med o. s. v., sælges til den rigtige Pris i

Nordlandets Handelshus.

Fredag d. 18. og Lørdag d. 19. Maj

er Forretningen aaben til Klokken 9 Aften,

og vi venter stort Besøg

NORRLANDETS HANDELSHUS

Vi mødes i Palmehaven

til Premieren 2. Pinsedag, Efterm. og Aften.

Artistoptræden. - Koncert - Dansant.

Verdens-Fænomenerne

de lystige Akrobater

2 Paubettis

Sæsonens første store Artist-Attraktion i Palmehaven er en Oplevelse, De aldrig vil glemme. Alle maa se deres fænomenale Præstationer som Verdenspressen omtaler med Begejstring.

Festligt! ~ Folkeligt! ~ Fornøjeligt!

Ring Sandvig 13 og bestil Deres Bord i god Tid.

De velkendte 6 JUMPING JACKS

Jeg har et meget stort Udvalg i

Frakker og Kjoler

til rimelige Priser. — Se Vinduerne, inden De køber, og De vil let finde det, De søger.

Allinge Messe v. Th. Holm.

Vi har stadig Lager af

Tysk Kalksalpeter
Svovlsur Ammoniak
18 pCt. Superfosfat

Gran. Chili-Salpeter
Nitrophoska
40 pCt. Kaligødning

og sælger gerne pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

Sommerstrømper i moderne Farver

Silkestrømper, alle lyse Farver, pr. Par 2,25-2,85
Holdbare Traadstrømper 1,65-2,35
Silke og Traad sammen, meget stærke 2,90-4,50
Ankelsokker, hvide og kulorte 0,85

Nordlandets Handelshus.

Skal De ternisere og male?

saa kan De faa den fineste Gulvlak, Gulvlakfernis og alle Farver, Lak og Maling hos

Telefon 10

E. M. BECH.

Stille Idyl.

Af Kvi-vist.

—0—

— Aarh! hvor er her stille og kedeligt, her sker ingen Verdens Ting — aarh!

Det sidste var en lang Gaben, og Else saa fortrydeligt hen paa sin Mand, der laa mageligt tilbage lænet paa den gamle Chaiselongue og røg paa sin Pibe, mens han læste Avisen med det ene Øje og tog sig en halv Lur med det anden.

Manden, Jens Peder tog forsigtigt Piben ud af Munden og skævede til sin Kone.

— Sker ingenting, sagde han, hvad vil Du, der skal ske paa en Paaskelørdag. Og hvorfor skal der ske noget? Vær Du glad, vi har det saa stille og fredeligt, som vi har det. Vi kan tidsnok faa Larm og Spektakel ind i Livet. Aa, jeg synes netop, det er saa rart at ligge her og tage det hele med Ro og lade Verden gaa sin skæve Gang udenfor Vinduerne . . .

— Ja, Du synes, og Du synes. Elses Stemme blev skarp. Det har Du altid syntes; bare Du kunde faa Fred og en Avis og en Pibe — hvad saa med en anden een, som maaske godt kunde trænge til at opleve noget — her har vi snart boet et helt Liv, vi har holdt Sølvbryllup, og vi er ved at skulle i Graven . . .

— Naa, naa, Mor, brummede Jens Peder, Du ser da ikke ud til at skulle derned lige med det samme . . .

— Ja, gøre Nar kan Du, men lave noget morsomt kan Du ikke.

— Nej, maaske. Men hvad skal jeg da lave? Man er nu ikke saa oplagt til at lave Morsomheder, naar man Ugen igennem gaar paa sit Arbejde, vel? Men jeg skal maaske staa paa Hovedet?

Der hørtens en Skraben under Gulvet. Else for op og gav sig til at stampe til der blev stille.

— Ja, der ser Du, sagde hun. Ikke engang det gider Du — Rotterne æder os snart ud af Huset. Men de skal ogsaa bare ha' Fred og Ro og en Avis maaske ogsaa. Hvis der var en Smule Liv i Dig, kunde Du i det mindste gaa ud og stille Fælden, saa vi kunde faa fanget de Bæster . . .

Jens Peder rejste sig med et Suk og listede ud i Brændehuset, hvor han omhyggeligt stillede Fælden. Derefter gik han igen ind og indtog sin tidligere Plads.

— Er Du nu tilfreds, sagde han, eller skal jeg nu til at lave Morsomheder . . .

I det samme lød der et Skrig ude fra Brændehuset, en Hvæsen og et syndigt Spektakel.

— Saa Tak, det er Katten. Ja, nu er Freden forbi.

For anden Gang maatte Jens Peder op fra Chaiselonguen og ud. Han var gnaven nu og rev arrigt Døren til Brændehuset op — og med det samme fo'r Katten ud . . . med Fælden slæbende efter sig. Den var smækket sammen omkring Kattens Hale.

Jens Peder greb efter Kat og Fælde, men forgæves. Katten var vild af Smerte og styrtede ind gennem den aabenstaaende Køkkendør ind i Stuen.

Jens Peder efter.

Og nu blev der Liv i den stille Stue. Else og Jens Peder hjalp hinanden med at fange Katten, der forvildet sprang omkring. Det vil sige, de prøvede paa at fange det stakkels Dyr, men det lykkedes bare ikke. Derimod lykkedes det dem at rive en Vase ned, og mens de et Øjeblik diskuterede, hvis Skyld det var, var Katten kommet op paa Kommoden og havde ra-

seret denne for de mange pæne Nipsting, som stod og pyntede saa smukt op. Et nydeligt Billede af Bedstemor gik ogsaa i Gulvet, og Splinterne fløj omkring.

Der var i Øjeblikket ikke just kedeligt inde hos de to halvgamle Mennesker, der var Larm og Liv og det saa ud, som om Kattens Forskrækkelse havde grebet baade Jens Peder og Konen. At ingen af dem hørte Mælkemanden ringe udenfor, kan under disse Omstændigheder ikke undre.

Men han ringede altsaa. Og da der ikke kom nogen ud efter Mælk, fyldte han sit Littermaal og gik ind med det sædvanlige Kvantum.

Det skulde han nu ikke have gjort, for da han kom til Døren, fo'r den arme Kat netop ud med Fælden dinglende efter sig — det saa ikke kønt ud, og endnu mindre kønt saa det ud, at Jens Peder og hans Kone i deres Iver tørrede sammen med et Brag. Enhver, som saa dem, maatte tro, at de sloges, Mælkemanden troede det, og foretog et hastigt Tilbageog, idet han dog naturligvis saa sig tilbage for at faa saa meget som muligt med af det usædvanlige Syn.

Ak, den Nysgerrighed, den er ikke af det gode: ved Hushjørnet stødte Mælkemanden med voldsom Fart mod en Mand, som kom trækkende med sin Cykle . . . en ganske fredelig og intet ondt anende Mand, som vilde ind til Jens Peder og sælge Havefrø, og som nu i Forskrækkelse halede sin Cykle tilbage saa hurtigt han kunde — med det ynkværdige Resultat, at han punkterede Bagringen paa et gammelt rustent Søm, som sad i Væggen.

Ingen Ulykke kommer alene Ved Knaldet blev Mælkemandens Hest sky og satte af Sted i vild Fart hen ad Gaden, til den ved en Om-drejning endte i Grøften med Mælk og Vogn og det hele.

En gammel Kone kom trissende med en kurvfuld Æg, som hun i Rædsel tabte midt paa Gaden, saa Blommerne flød, et Par Cyklister kiggede efter Hesten — og ikke efter hinanden — de samlede sig selv op lidt efter med ottekantede Hjul og slemme Buler i Hovedet.

Der blev selvfølgelig Opløb. Folk snakkede og gav gode Raad; nogle kom op at skændes, en ung Lømmel fik en Lussing af Mælkemanden, fordi han sagde Vittigheder om Grøften og Mælken — det var noget med Vand, og det skurrede i Mælkemandens Øren, men den unge Spires Fader var der ogsaa og lovede at anmelde Lussingen — „som skulde komme til at koste dyrt“.

Jo, man havde det gemytligt, men efterhaanden klaredes det meste, Hest og Vogn kom op, lidt Mælk var der tilbage, selv om det meste var spildt . . . og Mælkemanden skulde til igen at ringe med Klokken, da han kom til at tænke paa Jens Peder og Else.

— Det er sandt, sagde han, det havde jeg i Forskrækkelsen nær glemt; Jens Peder er i Færd med at mishandle sin Kone, han har maaske allerede slaet hende ihjel. Nu var Stemningen igen paa Kogepunktet. Her var noget mere at opleve paa en stille Paaskelørdag. Fjeren blev hurtig til Høns, og hele Flokken begav sig paa Vandring til Jens Peders Hus.

Hvordan stod det til her? Jo, Jens Peder havde endelig faaet befriet Katten, der var forsvundet op paa Loftet, hvor den nu fordrev Tiden med at slikke den ømme Halestump. Derefter var Piben igen blevet tændt, og Jens Peder havde igen lagt sig til Hvile paa Chaiselonguen.

Men hvis han troede, at han skulde faa Fred, troede han fejl. Else var kommet i Krigshumor.

— Ja, Du lægger Dig, sagde hun, og nu kan jeg gaa og gøre rent, samle alle Skaarene sammen. Og hvis var Skylden, hvad? Hvis Du havde baaret Dig fornuftig ad, saa havde vi undgaaet alt dette . . .

Hun græd af Arrigskab og Sorg over de ødelagte Ting, og Jens Peter, som mente, Beskyldningen var uretfærdig, gav sig til at skælde ud.

Og midt i det hele gik Døren op — og dér stod omtrent hele Byens Befolkning og saa interesseret og spændt ud.

Jens Peder for op, som skudt ud af en Kanon.

— Hvad er der i Vejen? raabte han. Brænder det?

— Nej, men Du mishandler din Kone, svarede en af Skaren.

Jens Peder stod et Øjeblik og gloede stum og dum paa Skaren. Saa blev han blodrød i Hovedet.

— Kan I komme ud, raabte han. Ellers skal jeg faa jer paa Døren. Saa jeg har mishandlet min Kone. Hvem har bildt jer det ind, hvad? Har jeg nogensinde mishandlet Dig, Else? Hvad er det for Løjer at drive med en gammel fornuftig Mand. I skulde skamme jer og tage jer noget nyt-tigt til. — Svar dem Else, har jeg mishandlet dig?

— Nej, nej! Else var ganske ulykkelig. Vist har Du ej. Det er ogsaa uforskammet. Se, at faa dem ud, Jens Peder, hvad kommer dog alle de Mennesker her efter . . .

Saa sank hun hjælpeløs ned i en Stol og gav sig til at græde, og Jens Peder glemte ganske de mange Mennesker, Katten og sin Vrede, han gik hen til hende og tog hendes Haand.

— Du skal ikke bryde Dig om de Idioter, sagde han, vi to skal nok klare Tingene selv, men lad være med at græde, Else, det kan jeg ikke taale . . .

Der blev stille derinde. Folk forstod, at de var gaaet i Byen med forkert Besked, og trak sig flove tilbage. — Elses Taarer tørredes. Jens Peder fik sin Pibe tændt og Avisen fat. Paasketilheden sænkede sig over Hjemmet.

— Aa, sagde Else, hvor er det godt, her igen er stille og fredeligt.

Jens Peder sagde ingenting, men han smilte lidt bag Avisen.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—0—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugelig Fortoug, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være agtpaaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Korsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning, ved Korsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejstryks og Fodgængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænstorsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadestryks er forbudt.

Cil højre svinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræl i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræl i god Tid forinden Haanden langt ud

Vær god mod Naturen.

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du lgaar din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konservesdaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— Gør rent efter dig!
Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker.

Til Pinse, naar Skoven er rigtig grøn —

til venstre. Tegnet med Bisten er ikke nyt.

Intet Køretøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varskoer derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Veje støres, har den, som har den anden paa højre Haand, Bølgepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Bølgepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretøj foretager Udsving ved Gangsætning, gives Tegnet ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Digtog, Troppedelinger eller Processioner.

Udgangstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Udgang, og indenfor denne Tid skal alle Hestekøretøjer være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Ryk ikke Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarstid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grenene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Clæd dig ved Englenes Sang, men rør ikke Englenes Reder.

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Optræden. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land fordi de ikke var gode mod Naturen. Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Pakter paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklister skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortoug eller ud af Porte etc. Cyklister maa ikke hage sig bagi andre Køretøjer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Rattestøj og i Ulygtesandigtiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklister skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegnet, saa ret Dem i alle Tilfælde ubetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.